

شعار مردم آمریکا:

به اشغال عراق پایان دهید ، سربازان را برگردانید

عراق است. وقتی که هتل الرشید با تمام تمهیدات نظامی وامنیتی ارتش آمریکا مورد حمله مشکلی قرار گرفت و پل ولفوویتس معافون وزارت جنگ آمریکا و طراح اصلی حمله نظامی به عراق، که گویا به منظور تقویت روحیه نظامیان آمریکایی به عراق مسافت کرده بود، سراسیمه ناگزیر به فرار از عراق شد، دیگر حتا برسان دولت آمریکا، این شکست سیاسی و نظامی آشکار گردید. بوش که زمانی پایان جنگ و بیرونی دولت آمریکا را اعلام کرده بود، از این پس می بایستی هر هفته در گفتگوی تلویزیونی خود تکرار کند که این عملیات نمی تواند مارا بترساند و نیروی نظامی آمریکاتا عادی شدن اوضاع در عراق باقی خواهد ماند. اما تکرار مداوم همین عبارت حاکی از وحامت وضعیت آمریکا در عراق است.

هیئت حاکمه آمریکا هنوز هم برای فریب و تحمیق مردم آمریکا ادعا می کند که عملیات نظامی در عراق کارالفاude و دیگر گروههای اسلام گراست. اما اکنون حتا ناآگاه ترین مردم آمریکا و جهان نیز دریافت‌هاند که این ادعا به کلی پوج است. چرا که وسعت عملیات نظامی و دقیقی که در طراحی و اجرای آنها صورت می گیرد، نیازمند شناخت دقیقی

صفحه ۳

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۳۲)

در دو سالن محل برگزاری مراسم راه یابند. این در حالی بود که تعداد زیادی به علت ازدیاد جمعیت نتوانستند وارد سالنی که داخل و خارجش زیر نظر پلیس بود و ردیف های اول و دوم سالن را اشغال کرده بودند، شوند. سخنران اصلی این مراسم، لاجفسکیا، کارگر نساجی بود که مضمون و معنای گرد

صفحه ۸

در این شماره

اعتراض کارگران در آمریکا ۴	اخباری از ایران ۵
اخبار کارگری جهان ۴	خلاصه ای از اطلاعیه ها ۷
و بیانیه های سازمان	

بحث پیش از موقع دستمزدها

و

نقش تشکلهای رژیمی

امپریالیسم آمریکا، با معضلات لایحلی در عراق روپرتو شده است. با گذشت هر روز، جنبش مقاومت مردم عراق علیه اشغال گران امپریالیست، وسعت بیشتری به خود می گیرد. مبارزه مسلحه اند به عنوان یکی از اشکال مبارزه این جنبش، چنان نیروی نظامی آمریکا را در تنگنا قرارداده است که لحظه ای احساس آرامش ندارد. نظامیان اشغالگر، در ترس و هراس مدام به سر می برند، چرا که هر آن، در انتظار گلوله و بمبی قراردارند که آنها راهدف قرارگرفته است.

تعداد تلفات نیروهای نظامی آمریکا، مدام در حال افزایش است. تنها در طول دو هفته گذشته، تعداد کشته و زخمی های ارتش آمریکا و همکاران داخلی نیروی اشغالگر، از ۰۰۱ تا ۰۰۷ نیز تجاوز کرده است. اکنون دیگر حتا حریم هوایی عراق، محل امنی برای نقل و انتقال نیروهای آمریکایی نیست. هی کوپیترهای آمریکایی نیز با راکت سرتکنون می شوند. در جریان سرتکنونی دو هلی کوپیتر چند هفته‌این دهه‌ان کشته و زخمی شدند. بی‌ثباتی به حدی رسیده است که نهادهای وابسته به سازمان ملل در عراق نیز فعالیت خود را تعطیل کرده اند. تمام شواهد نشان دهنده شکست سیاسی و نظامی آمریکا در

برخلاف چند سال گذشته که مسئله افزایش دستمزدها های کارگری عموما در آخرین روزهای سال و گاه آخرین ساعت باقی مانده سال، مطرح می گردید و بعد هم بدون در نظر گرفتن رقم تورم واقعی، طبق نظر "شورای عالی کار" مبلغ بسیار ناچیزی به دستمزدهای اسما اضافه می شد و سرمایه داران و دولت شان، با ماست مالی کردن موضوع افزایش دستمزدها، در واقع کاهش دستمزدهای واقعی و تنزل پیش از پیش قدرت خرید کارگران را رقم می زند، امسال مسئله دستمزدهای کارگری و چکونگی برخورد به آن، از هم‌اکنون و در قیاس با گذشته، بسیار پیش از موقع به میان کشیده شده است.

طرح پیش از موقع بحث مربوط به دستمزد - های کارگری در محافل حکومتی، البته نه از این بابت است که در نحوه افزایش دستمزدها، فرض اکسی بخواهد واقعیت های مربوط به نرخ تورم را در نظر بگیرد یا خواستار مداخله کارگران بوده و دلش به حال کارگر سوخته باشد و بخواهد به خواست و نیاز کارگران درین زمینه توجه کند. بر عکس، از بحث هایی که دست اندک کاران حکومتی تاکنون پیرامون این مسئله عنوان کرده‌اند، این طور بر می آید که سرمایه داران و دولت انها در صدد اندک که در تشديد فشار بر کارگران و پایمال کردن حقوق اولیه آنها و سرهمندی کردن مسئله دستمزدها، پارا از حدود سال‌های گذشته نیز فراتر بگذارند. اگر زورشان رسید، چیزی به دستمزدها اضافه نکنند و اگر زورشان نرسید، طبق معمول با افزایش چند رغابه دستمزدهای اسما، سر کارگران راشیره بمالند و مسئله را خاتمه دهند.

هم‌اکنون مدتی ستر زمزمه "ثبتیت دستمزدها" در میان اعضا دولت، کارشناسان بورژوازی و سایر محافل ضد کارگری شنیده می شود. در مباحث مربوط به بودجه و برنامه ریزی جدید دولت که در سازمان مدیریت و برنامه ریزی رژیم و میان اعضاء دولت و مجلس جاری است، دارند روی عدم افزایش دستمزدهای کارگری در سال ۸۳ بر تامه ریزی می کنند. اینان با این استدلال عوام فریب‌انه که اگر دستمزدها افزایش پیدا کند، کارفرما هم‌برای "جبران" افزایش دستمزد - ها، قیمت کالاهای را بالا می برند و با افزایش قیمت ها، تورم هم بالا می رود، برآیند تا "نهضت" ثبتیت دستمزد راه

صفحه ۲

بحث پیش از موقع دستمزدها و ...

ندارد. تفاوتی اگر هست دراین است که اگر درسال‌های گذشته این نهادها، برای عوام فربی و آرام نگاه داشتن محیط‌های کارگری مقدمتاً ارقام بیشتری را مطرح می‌کردند اما در نهایت با پیشنهاد سرمایه داران توافق نموده و به آن رضایت می‌دادند، این بارنیازی به این مقدمه چینی ندیده اند، به‌افزایش دستمزدها به هر میزان راضی‌اند و سقف و نهایت خواست شان، از همان آغاز، خواست دولت و سرمایه داران است. خانه کارگر و شوراهای اسلامی‌کار، همگام وهم‌صدا با سرمایه داران و دولت آنها در شرایطی دارند روی آماده سازی ذهنی کار می‌کنند و کارگران را به لحاظ روانی آماده می‌کنند تا شرایط سرمایه داران را بی‌چون و چرا بپذیرند و به افزایش^۹ درصدی یا ۱۷ درصدی دستمزدها که بسیار پائین‌تر از رقم تورم واقعی و حتا پائین‌تر از ارقام دو سال گذشته است، ترغیب و راضی نمایند، که سیر صعودی قیمت مایحتاج عمومی از اوایل سال ۸۲ تاکنون همچنان ادامه دارد و همه جیز گران‌تر شده است. به عنوان نمونه بهاء گوشت قرمز ۱۸۰ درصد افزایش یافته و به کیلویی حدود ۵ هزار تومان رسیده است که این روند همچنان ادامه دارد. طبق روال سال‌های پیشین قیمت کالاهای خدمات دولتی از اواخر سال جاری یا اوایل سال ۸۳ به طور رسمی مجدداً لاقل ۲۵ درصد افزایش خواهد یافت. از هم اکنون دارند تدارک افزایش ۳۰ درصدی بهاء سوخت و افزایش ۳۰۰ در صدی بهاء بنزین را می‌بینند. در مجلس ارتعاج، صحبت از سه برابرکردن بهاء بنزین و افزایش قیمت آن به لیتری ۲۰۰ تومان است. نیازی به توضیح این مسئله نیست که تاثیرات مستقیم و بلاواسطه افزایش قیمت بنزین و مواد سوختی و سایر کالاهای خدمات دولتی بروی سایر کالاهای همان طور که تجربه سال‌های گذشته نیز نشان داده است، به سرعت موجب افزایش جهشی قیمت‌ها و رشد سرسام‌اور نرخ‌نورم می‌شود به نحوی که افزایش ۱۰ درصد^{۱۰} ۲۰ درصد یا حتا صد در صد حداقل دستمزدها نیز نه فقط جبران کننده این تورم نیست، بلکه حداقل دستمزدهای کارگری را حتا به مرز خط فقرهم نمی‌رساند. برای مقابله با کاهش بیش از بیش قدرت خرید کارگران و سطح معیشت کارگری، راهی جزم‌بارزه برای افزایش دستمزدها وجود ندارد. کارگران یقیناً برای تعرضاً بی انتها سرمایه داران خواهند ایستاد و قطعاً فریب به ظاهر واسطه گری خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار را خواهند خورد. این ارگان‌ها از نظر کارگران حافظ منافع سرمایه داران و پیش برندۀ سیاست دولت و طبقه استثمارگر حاکمه‌اند. مبارزات و مطالبات کارگری مدت‌هاست از چارچوب‌ها و محدودیت‌های این نهاد‌های ارتعاجی و بازدارنده، فراتر رفته‌است. مبارزه کارگران برای افزایش دستمزدها نیز جدا از این مسئله نیست. بی‌تردید اتحاد و مبارزه متشکل کارگران برای افزایش دستمزدها، قادر است نقش تشکل‌های رژیمی و نقشه‌های شوم سرمایه داران و دولت آنها را نقش براب کند.

کاران این نهاد ارتعاجی ووابسته به دولت، اساساً حرفی جداً مغایر با حرف و پیشنهاد دولت نزدِ اند و خواهند زد. این‌ها دارند زمینه‌جا انداختن و پذیرش بی‌چون و چراً خواست سرمایه داران و دولت آنها را فراهم می‌سازند و مجموعاً کارگران را به قول معروف به مرگ گرفته‌اند که به تب راضی شوند. برخورد محجوب دبیر کل خانه کارگر و نماینده مجلس ارتعاج نیز همین مسئله را تأیید می‌کند. وی که در دومین گردهم آیی شوراهای اسلامی سیمان سراسر کشور سخن می‌گفت، دراین باره چنین اظهار داشت: با این رویه ای که دولت در بیش گرفته است - گران درسال اینده بیش از ۹٪ خواهد بود. محجوب در ادامه می‌گوید، در حال حاضر نرخ رشد تورم که توسط مسؤولان اعلام شده ۱۷/۵ درصد است، با این وضع چگونه می‌توانیم با افزایش^۹ درصد موافقت کنیم؟! بدین ترتیب آقای محجوب همین جا و در وسط "دعوا" نرخ هم تعیین می‌کند و مشخص می‌شود که حداکثر میزان درخواستی برای افزایش حداقل دستمزدها درسال ۸۳، همان رقمی باید باشد که مسؤولین دولت به عنوان نرخ رشد تورم (۱۷/۵٪) اعلام کرده اند! به این‌جهت می‌گویند که همین دسته افزایش دستمزدها فردا می‌رسد. این حضرات البته نمی‌گویند در ظرف آن سال‌هایی که دستمزدهای کارگری اضافه نشد، به چه دلیل سرمایه داران قیمت کالاهای خود را رفت؟ کارشناسان بورژوازی در عین حال به این مسئله هم نمی‌پردازند! اگر دستمزدها فردا ۱۵ درصد اضافه می‌شود، چراً قیمت کالاهای ۲۵ درصد، ۵۰ درصد، صد در صد و گاه به چند برابر افزایش پیدا می‌کند و درصد رشد نرخ تورم به چند برابر افزایش دستمزدها می‌رسد؟

دسته‌ای دیگر از عمل و پادawan بورژوازی که این استدللهای مسخره را کافی و مجامعت‌نماینده نمی‌دانند و این را می‌فهمند که وقتی خود دولت بهاء کالاهای و خدمات دولتی را هر ساله افزایش می‌دهد، دیگر نمی‌توان گناه‌افزایش قیمت‌ها و رشد تورم را به کارگران انداخت و از انجا به نهضت^{۱۱} تثبیت دستمزدها نقب زد، از در دیگری وارد می‌شوند و از افزایش یک رقمی میزان دستمزدها (حداکثر ۹ درصد) صحبت نموده و آن را پیشنهاد می‌کنند. این جنگ روانی و آماده سازی ذهنیت‌هادرمورد نحوه برخورد به مسئله دستمزدها به انحصار مختلفی در مجلس، دولت و مخالف وابسته به بورژواها پیکری می‌شود. این‌دانند دارند به نحوی برنامه‌ریزی می‌کنند و مقدمات کار را طوری فراهم نموده‌اند و می‌خواهند کار را به آن‌جا بکشانند که در برخورد به قضیه دستمزدها، چنین تصویری به دستداده شود که دوحالات بیشتر وجود ندارد، یا مسئله افزایش دستمزدها در سال ۸۳ به کلی متفاوت است که دولت و سرمایه داران فقط این را می‌خواهند، یا دستمزدها درصد ناچیزی (کمتر از ۵ درصد) افزایش پیدا می‌کند که این را کارگران می‌خواهند.

در نامه سرگشاده کانون عالی شورا های اسلامی کار به رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی رژیم پیرامون دستمزدها، این موضوع نیز به خوبی انکاس یافته است. نویسنده‌گان نامه ضمن اشاره به کاهش بودجه و برنامه‌جدید دولت در سال ۸۳ وابن که از کارگران خواسته شده است "خود را با اهداف دولت همراه گذاشت" و تقدیم افزایش دستمزد نمایند، "صرف خواستار" توقف تفکر عدم افزایش دستمزد" شده و صرفاً گفته‌اند که بر افزایش دستمزد ها تاکید شیوه برخورد این ارگان‌ها به مسئله دستمزد - های کارگری همان است که بوده است و ربطی به منافع کارگران و سطح خواست‌آنها

بیاندازندو خواهان" عزم ملی برای تثبیت مزدحقوق بکارگران^{۱۲} شده‌اند. این‌که‌اگاهانه تلاش دارند گرانی و تورم و سایر عوارض نظام سرمایه داری را به گردن کارگران و درخواست آنان برای افزایش دستمزد بیاندازند، از کارگران می‌خواهند حرفی از افزایش دستمزد نزند و اینقدر هم با عنوان "زالو صفت" از سرمایه داران که کار "خبر" انجام‌می‌دهند و ایجاد اشتغال می‌کنند، یاد نکنند! این حضرات البته نمی‌گویند در ظرف آن سال‌هایی که دستمزدهای کارگری اضافه نشد، به چه دلیل سرمایه داران قیمت کالاهای خود را رفت؟ کارشناسان بورژوازی در عین حال به این مسئله هم نمی‌پردازند! این حضرات البته نمی‌گویند در ظرف آن سال‌هایی که دستمزدهای کارگری اضافه نشد، به چه دلیل سرمایه داران قیمت کالاهای خود را رفت؟ کارشناسان بورژوازی در عین حال به این مسئله هم نمی‌پردازند! اگر دستمزدها فردا ۱۵ درصد اضافه می‌شود، چراً قیمت کالاهای ۲۵ درصد، ۵۰ درصد، صد در صد و گاه به چند برابر افزایش پیدا می‌کند و درصد رشد نرخ تورم به چند برابر افزایش دستمزدها می‌رسد؟

دسته‌ای دیگر از عمل و پادawan بورژوازی که این استدللهای مسخره را کافی و مجامعت‌نماینده نمی‌دانند و این را می‌فهمند که وقتی خود دولت بهاء کالاهای و خدمات دولتی را هر ساله افزایش می‌دهد، دیگر نمی‌توان گناه‌افزایش قیمت‌ها و رشد تورم را به کارگران انداخت و از انجا به نهضت^{۱۱} تثبیت دستمزدها نقب زد، از در دیگری وارد می‌شوند و از افزایش یک رقمی میزان دستمزدها (حداکثر ۹ درصد) صحبت نموده و آن را پیشنهاد می‌کنند. این جنگ روانی و آماده سازی ذهنیت‌هادرمورد نحوه برخورد به مسئله دستمزدها به انحصار مختلفی در مجلس، دولت و مخالف وابسته به بورژواها پیکری می‌شود. این‌دانند دارند به نحوی برنامه‌ریزی می‌کنند و مقدمات کار را طوری فراهم نموده‌اند و می‌خواهند کار را به آن‌جا بکشانند که در برخورد به قضیه دستمزدها، چنین تصویری به دستداده شود که دو الحالات بیشتر وجود ندارد، یا مسئله افزایش دستمزدها در سال ۸۳ به کلی متفاوت است که دولت و سرمایه داران فقط این را می‌خواهند، یا دستمزدها درصد ناچیزی (کمتر از ۵ درصد) افزایش پیدا می‌کند که این را کارگران می‌خواهند.

در نامه سرگشاده کانون عالی شورا های اسلامی کار به رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی رژیم پیرامون دستمزدها، این موضوع نیز به خوبی انکاس یافته است. نویسنده‌گان نامه ضمن اشاره به کاهش بودجه و برنامه‌جدید دولت در سال ۸۳ وابن که از کارگران خواسته شده است "خود را با اهداف دولت همراه گذاشت" و تقدیم افزایش دستمزد نمایند، "صرف خواستار" توقف تفکر عدم افزایش دستمزد" شده و صرفاً گفته‌اند که بر افزایش دستمزد ها تاکید شیوه برخورد این ارگان‌ها به مسئله دستمزد - های کارگری همان است که بوده است و ربطی به منافع کارگران و سطح خواست‌آنها

شعار مردم آمریکا:

به اشغال عراق پایان دهد، سربازان را برگردانید

پیش رفت. معهدا قضیه فیصله بپدا نکرد. علت آن نیز چنین بود که توده های مردم عراق نقشی در این معادله نداشتند و در محاسبات آمریکا به حساب نیامدند.

امپریالیسم آمریکا که همواره پول و زور اسلحة را مشکل گشای قائم معضلات خود می داند، هیچگاه تصور نمی کرد که حتا پیشرفت‌های ترین سلاحها در برابر اراده توده مردم، فاقد کارآیی اند. نمایندگان سیاسی و نظامی انحصارات آمریکایی تصورشان این بود که اگر خلق ویتنام ویتنام شکست داد علت‌ش نه اراده مردم ویتنام بلکه کمک های سیاسی، نظامی و مالی شوروی و چین بود. لذا از انجا که دیگر چنین شرایطی وجود ندارد، هیچ خلقی قادر به ایستادگی در برابر امپریالیسم آمریکا نیست. براین اساس در مخیله آنها نمی گنجید که مردم کشوری کوچ نظیر عراق، بدون هرگونه کمک از کشورهای دیگر بتوانند ضرباتی چنین مرگبار بر نیروهای اشغالگر آمریکایی وارد آورند و سیاست آنها را با بنست روپرو سازند. لذا وقتی که با مقاومتی سرسختانه از سوی مردم عراق روپرو شدند، تازه به این واقعیت پی بردنده که حتا پیشرفت‌های ترین سلاح هایشان نیز کاری از پیش نمی برد.

بنست امپریالیسم آمریکا در عراق از همین جا پیدار شد. حالا این سوال در برابر زمامداران آمریکا فرگرفته است که چگونه باید بر این بنست غلبه کرد؟ چگونه باید با دشمنی که تمام نیروی نظامی آمریکا را در عراق به محاصره درآورده است، مبارزه کرد واز شر آن خلاص شد؟

تجربه همین چند ماه گذشته نشان داده است که نه تنها نیروی نظامی آمریکا و متحدین آن در عراق برای مهار اوضاع کافی نیست، بلکه اگر اوضاع به همین منوال پیش رود، تعداد تلفات ارتش آمریکا دائم افزایش خواهد یافت. افزون در تعداد نظامیان آمریکا در عراق نیز مشکل را حل نخواهد کرد. هم اکنون ارتش آمریکا در عراق عملاً حکومت نظامی برقرار کرده است. کوچه ها و خیابان های شهرهای عراق پر از سربازان آمریکایی و توب و تانک و دیگر تجهیزات نظامی است. ارتش اشغالگر آمریکا حتاً برای کنترل مردم عراق به دور برخی روزتاتها سیم خاردار کشیده است، معهداً عملیات نظامی علیه اشغالگران رو به افزایش است و تعداد روز افزونی از سربازان آمریکایی در عراق به قتل می رسد. لذا از جنبه نظامی، ادامه اوضاع کنونی ممکن نیست. هدف امپریالیسم آمریکا از اشغال عراق، سلطه انحصاری بریازاریان کشور به منظور کسب سودهایی کلان بود، اما با وضعیت کنونی که حتا لوله های نفت همه روزه منفجر می شوند، آمریکا نتوانسته است به هدف اصلی خود جامه عمل پوشد. نه تنها بازار امنی برای سرمایه‌گذاری و کسب سود وجود ندارد، بلکه ادامه حضور نیروهای آمریکایی در عراق نیاز به میلیاردها دلار هزینه دارد که بر خامت اوضاع اقتصادی و مالی دولت آمریکا تاثیر غیر قابل انکاری خواهد گذاشت. لذا بر بنای واقعیات موجود در عراق، اشغال نظامی این کشور نتیجه ای برای امپریالیسم آمریکا در پی نخواهد داشت. بالعکس با شکست های

مردم آمریکا می بینند که این جنگ براي مردم عراق جز ویرانی، فقر، گرسنگی، مرگ و اسارت‌های عراقی نداشتند. مردم آمریکا به نحو روز افزونی در می یابند که باید هزینه های کمر شکن جنگ را متحمل شوند که در خدمت انحصارات آمریکایی و منافع آنهاست.

خانواده های سربازان آمریکایی که به عراق اعزام شده اند، نگران جان انها هستند. آنها پی برده اند که فرزندانشان، قربانی سیاست های امپریالیستی انحصارات آمریکایی هستند. انکارا تمام این واقعیت - ها در شعارها و سخنرانی های تظاهرات اخیر به خوبی دیده می شد. تظاهرات کنندگان خواهان سرتکنوی بوس و محکمه او و همکارانش به عنوان جنایتکاران جنگی و جنایت علیه بشریت شدند. آنها شعار می دادند، دروغ بس است، به اشغال عراق پایان دهد، سربازان را برگردانید.

سربازان آمریکایی در عراق نیز هست. آنها اکنون آشکارا عنوان می کنند که ما نمی دانیم چرا باید در عراق باشیم و در اینجا کشته شویم. آنها خواهان بازگشت به کشورشان هستند. گزارشات روزنامه ها و خبر - گزاری های جهانی حاکی است که روحیه سربازان آمریکایی در عراق به شدت خراب است و خودکشی در میان آنها در حال افزایش است. طبیعی است که رشد اعتراض و نارضایتی مردم آمریکا و سربازان آمریکایی در عراق، می تواند به یک بحران داخلی در خود آمریکا تبدیل شود.

عواقب شکست های آمریکا در عراق، البته موجب نگرانی تنها یک گروه از هیئت حاکمه آمریکایی به رهبری بوس نیز نگران و خامت اوضاع را در عراق به اینجا نشینی و ادارد. شکست های آمریکا از همین واقعیت برخی خیزد. اکنون دیگر این شکست ها آن قدر اشکار و غیرقابل انکارند که حتا گروهی از درون خود هیئت حاکمه آمریکایی این نتیجه رسیده است که تا واقعیت خیم تر نشده است، باید نیروی نظامی آمریکا را از عراق خارج کرد. این گروه از هیئت حاکمه آمریکا برخلاف آن چه که ظاهرا مطرح می کنند، نگران افزایش تلفات سربازان آمریکایی نیستند، بلکه نگرانی آنها اولاً از شکست هایی است که بر موقعیت بین المللی آمریکا تأثیر غیرقابل انکاری بر جای خواهد گذاشت و این بدان معناست که لزوماً باید از بسیاری ادعاهای جهانی خود دست بردارد. ثانیاً - آنها نگران پیدایش یک بحران سیاسی جدی در درون خود امریکا هستند. رشد و گسترش اعتراضات در آمریکا، نگرانی اصلی آنهاست. اعتراض به سیاست های جنگ طلبانه، توسعه طلبانه و امپریالیستی دولت آمریکا در میان توده های مردم آمریکا در حال افزایش است. تظاهرات اخیر که دهها هزار تن از مردم سراسر آمریکا در آن شرکت نمودند، بیان روشنی از نارضایتی و خشم مردم، علیه هیئت حاکمه آمریکا بود.

مردم آمریکا به نحو روز افزونی دریافتند که ادعاهای دولت در مورد خطر سلاح های کشتار دست جمعی صدام، از پایه، بی اساس بوده است و هدف واقعی همان اهداف امپریالیستی توسعه طلبانه برای مستعمره سازی کشور عراق، کسب بازار این کشور و به بند کشیدن و اسارت مردم آن بوده است. از کشور عراق و حمایتی توده ای است. لذا منتسب ساختن مقاومت مسلحانه مردم عراق به القاعده وخارج از مرزهای عراق یک ادعای افشاء شده زمامداران آمریکاست. علاوه بر این، اکنون همگان می دانند که مرتضیعین اسلامگرای عراقی که اساساً همان گروههای وابسته به جمهوری اسلامی ایران هستند، متخد عراق اند و در دولت دست نشانده آمریکا نیز حضور دارند. باندهای دیگر بنیاد گرایان اسلامی نظری مقتدی صدر نیز ساخته و پرداخته آمریکایی ها هستند. اگر همه این واقعیت ها نیز برای افسای ادعاهای دولت آمریکا کافی نبود، اعتراض عمومی مردم عراق در اعتراض به اشغال کشورشان که هفته پیش صورت گرفت، نفرت و از جرایم مردم عراق را از اشغالگران نشان داد. لذا واقعیات چنان اشکار شده اند که اکنون هیئت حاکمه آمریکایی پذیرد، سازمان - دهی عملیات نظامی در عراق در درون عراق صورت می گیرد، اما ادعا می کند که این عملیات توسط طرفداران صدام انجام می گیرد. این نیز تهم از عراق در درون مقاومت مردم عراق علیه اشغالگران است که دربرگیرنده میلیون ها تن از تode - های مردم عراق است. تنها جنبشی با این ابعاد می تواند ضرباتی پی در پی بر نیروهای نظامی آمریکا وارد آورد و آنها را به عقب عقب نشینی و ادارد. شکست های آمریکا از همین واقعیت برخی خیزد. اکنون دیگر این شکست ها آن قدر اشکار و غیرقابل انکارند که حتا گروهی از درون خود هیئت حاکمه آمریکایی این نتیجه رسیده است که تا واقعیت امیریکا را از عراق خارج کرد. این گروه از هیئت حاکمه آمریکا برخلاف آن چه که ظاهرا مطرح می کنند، نگران افزایش تلفات سربازان آمریکایی نیستند، بلکه نگرانی آنها اولاً از شکست هایی است که بر موقعیت بین المللی آمریکا تأثیر غیرقابل انکاری بر جای خواهد گذاشت و این بدان معناست که لزوماً باید از بسیاری ادعاهای جهانی خود دست بردارد. ثانیاً - آنها نگران پیدایش یک بحران سیاسی جدی در درون خود امریکا هستند. رشد و گسترش اعتراضات در آمریکا، نگرانی اصلی آنهاست. اعتراض به سیاست های جنگ طلبانه، توسعه طلبانه و امپریالیستی دولت آمریکا در میان توده های مردم آمریکا در حال افزایش است. تظاهرات اخیر که دهها هزار تن از مردم سراسر آمریکا در آن شرکت نمودند، بیان روشنی از نارضایتی و خشم مردم، علیه هیئت حاکمه آمریکا بود.

مردم آمریکا به نحو روز افزونی دریافتند که ادعاهای دولت در مورد خطر سلاح های کشتار دست جمعی صدام، از پایه، بی اساس بوده است و هدف واقعی همان اهداف امپریالیستی توسعه طلبانه برای مستعمره سازی کشور عراق، کسب بازار این کشور و به بند کشیدن و اسارت مردم آن بوده است.

اعتراض کارگران در آمریکا

کشتی "ششمین اقتصاد جهان" یک سره به کل نشسته است. ایالت کالیفرنیا در غرب آمریکا، که زمانی ثروتمندترین ایالت این کشور بود و اقتصاد آن در میان کشورهای بزرگ سرمایه داری مقام ششم را به خود اختصاص می داد، مدت‌هاست که با بحران عمیق اقتصادی روبرو است. تعطیلی و ورشکستگی موسسات عظیم‌تولیدی، به ویژه در زمینه تولید و خدمات مربوط به کامپیوتر و اخراج هزاران کارگر، گسترش روز افزون بیکاری را به دنبال خود داشته و همین اوضاع نیز مردم این ایالت را با شرایط جدید سیاسی روبرو ساخته است. همین چند هفته پیش بود که یک هنرپیشه فیلم‌های مبتذل آمریکایی توانست با برپایی یک کارناوال سیاسی، پست فرمانداری این ایالت را از چنگ رقیب دمکرات خود خارج کند و زمام امور این ایالت ورشکسته را به دست بگیرد. هرچند این جابجایی قدرت تنها یک دهن کجی به مردم این ایالت بود، اما کار به همین جا خاتمه پیدا نکرد. علنی شدن مبارزه سرمایه داران و نمایندگان آنها برای کسب قدرت دولتی در این ایالت، تنها می توانست نشانی از وحامت بیش از حد اوضاع اقتصادی باشد که پس از مدت کوتاهی باید درگسترش موج اعتراض کارگران خود را نشان می داد. همین طور هم شد و هنوز چند روز از انتخاب فرماندار جدید نگذشته بود که بیش از ۸۰ هزار کارگر پس از ۲۵ سال به سراغ سلاح اعتراض رفتند و مبارزه مستقیم علیه سرمایه داران را به عنوان نزدیک ترین راه تحقق خواست های خود برگزیدند.

روز ۱۲ اکتبر، زمانی که مذاکرات مربوط به تجدید قراردادهای دست‌جمعی میان نمایندگان کارگران و کارفرمایان به بن بست رسید، بیش از ۲ هزار نفر از کارگران تعمیر کار اتوبوس - های شهری در لوس آنجلس دست به یک اعتراض نامحدود زدند. اختلاف میان دو طرف در این دور از مذاکرات عمدها حول هزینه‌های بهداشتی و بیمه های درمانی کارگران و سهم کارفرما در پرداخت این هزینه ها است. تمام تلاش نمایندگان کارفرما این است که پرداخت سهم بیشتری از این هزینه به دوش کارگران انتقال یابد و کارگران جدید نیز اصطا شامل بیمه های درمانی نشوند. تمام این تشکیلات هم تحت عنوان "بیسیج عمومی" برای برقراری دمکراسی در عراق انجام می گیرد. با شروع این اعتراض حرکت اتوبوس ها و قطارهای شهری، که روزانه بیش از نیم میلیون مسافر را جابجا می کنند، با اختلال مواجه شد. هنوز یک روز از آغاز این اعتراض نگذشته بود که تمامی ۶ هزار راننده اتوبوس و قطار و هزاران کارگر شرکت حمل و نقل شهر لوس آنجلس MTA، به اعتضابیون پیوسته و اتوبوس ها و قطارهای شهری را به کلی متوقف ساختند. اعتضابیون هر روزه در مقابل ایستگاههای قطار و اتوبوس تجمع می کنند و با پیش اطلاعیه دلایل اعتضاب خود را به عابرین توضیح می دهند. پس از گذشت یک

را با حضور سرکرده چنگ طلبان امپریالیست به نمایش گذاشتند. در شهر سیدنی هزاران هشداردادند که باید در انتظار ویتنام دیگری باشد. تظاهر کنندگان در این شهر و دیگر شهرهای استرالیا خواهان خروج فوری سربازان آمریکایی و استرالیایی از خاک عراق شدند.

* بولیوی: فرار دیکتاتور

روزهای پایانی ماه سپتامبر، شاهد اوج - گیری دور جدیدی از مبارزات توده های کارگر و زحمتکش بولیوی بود. این مبارزات با اعتراضات یک پارچه کشاورزان مناطق شمال این کشور اغاز شد و با پیوستن هزاران دانشجو، این مبارزات اوج تازه‌ای به خود گرفت. در اولین روز های ماه اکتبر هم کارگران بولیوی به فراخوان سندیکای سراسری کارگران پاسخ مثبت دادند و دست به یک اعتراض عمومی زدند. این اعتراض در اعتراض به فروش منابع گاز طبیعی این کشور به شرکت های آمریکایی آغاز شد که درادمه خود به بیرون راندن دیکتاتور این کشور، Sanchez de Lozada، انجامید. این کار اما بدون تشدید مبارزه میسر نمی شد. در روزهای آغازین ماه اکتبر، دولت این کشور تصور می نمود که این حرکت اعتراضی راهم همچون حرکت های گذشته می توان با به خاک و خون کشیدن مردم زجر دیده و وحشی به لب رسیده متوقف نمود. در همین راستا اعتراض معدنجیان شهر El Alto در اوایل ماه اکتبر به خون کشیده شد و چند نفر هدف گلوله ماموران پلیس و ارتش قرار گرفتند. اما کشتار و وحشی گری دیگر اثری نداشت و با شلیک هر گلوه اتش مبارزه مردم برای درهم- شکستن موائع موجود بیش از پیش شعله می کشید. مبارزات مردم در شهر La paz پاییخت بولیوی و مقابل کاخ ریاست جمهوری متکرک شد. در این میان رئیس جمهور، که تنها سفیر آمریکا در بولیوی جرات دفاع از وی را داشت، به هذیان گویی افتاد و قیام مردم را به "عوامل بیگانه" و "نیروهای سیاه" نسبت داد و از مردم خواست که فریب این نیروها را نخورند و به خانه های خود باز گردند. این عوام‌فریبی‌ها تنها خشم توده ها را افزایش داد. قیام مردم چنان اوج گرفت که دیکتاتور بولیوی برای حفظ جان خود چاره‌ای جزپناه بردن به اریابان امپریالیسم خود نیافت. با فرار دیکتاتور، رئیس کابینه وی به فوریت مامور تشکیل دولت موقت شد. او وعده داد که فروش منابع گاز طبیعی این کشور به شرکت - های آمریکایی را به رفراندوم بگارد. وی در اولین سخنرانی خود از مردم خواست که به خانه های خود بازگردند و به مقامات دولت فرست دهند که رتق و فتق امور را از سرگیرند. با این وجود، روز ۲۰ اکتبر مجددا خیابان های شهر La paz به اشغال دهها هزار کارگر و کشاورز بی زمین درآمد که خواهان رسیدگی فوری به خواسته های خود بودند. اعتضابیون در این روز مجددا اعلام نمودند که تمام منابع طبیعی بولیوی به کارگران و زحمتکشان تعلق دارد و هیچکس

اخبار کارگری جهان

* به اشغال نظامی عراق پایان دهد!

باطولانی شدن حضور نظامی امپریالیستها در خاک عراق، جنبش اعتراض علیه اشغال نظامی این کشور اوج تازه ای گرفته است. چنگ ضد جنگ، که باتمام توان خود علیه جنگ افزوی امپریالیست ها علیه مردم بی دفاع عراق اعتراض نمود، اکنون صدای اعتراض خود را علیه اشغال نظامی این کشور بلند کرده است. در روزهای پایانی ماه اکتبر دهها هزار نفر در دو شهر بزرگ آمریکا به خیابان ها آمدند و با بربایی تظاهرات و راهپیمایی خواستار خروج فویی نیروهای نظامی امپریالیستها از اخاک عراق شدند. مرکز این تظاهرات شهر واشنگتن بود. از اولین ساعت‌بامداد روز پنجشنبه ۲۵ اکتبر، بیش از ۱۰ هزار نفر از مخالفین جنگ تمام منطقه مقابل کاخ سفید را به اشغال خود در آوردند. تظاهر کنندگان، که از ۲۵ شهر آمریکا به واشنگتن آمده بودند، بار دیگر اعلام نمودند که این جنگ تنها برای چپاول دسترنج کارگران و زحمتکشان عراق و تسلط بلا منازع امپریالیسم آمریکا بر منابع طبیعی این کشور بوده و هیچ ربطی به بر قراری دمکراسی در این کشور ندارد و سربازان ائتلاف امپریالیستی باید به فوریت خاک عراق را ترک کنند. در همین روز در گوش دیگر آمریکا، یعنی شهر سانفرانسیسکو نیز بیش از ۲۰ هزار نفر از نقاط مختلف غرب آمریکا گرد هم آمدند و خواستار بیان دادن فوری به اشغال نظامی عراق شدند.

* موج مخالفت با سفر جورج بوش به فیلیپین و استرالیا

گسترش روز افزون موج مخالفت با حضور نظامی آمریکا در خاک عراق، سردمداران واحد اشتله تا با دیدار از کشور های مختلف جهان، که زمانی متحد آمریکا در حمله نظامی به عراق بودند، از تشدید جوضد آمریکایی در این کشورها جلوگیری نماید. در همین رابطه روز ۱۶ اکتبر جورج بوش برای یک دیدار ۸ ساعته وارد فیلیپین شد و طی این مدت در پارلمان این کشور به سخنرانی پرداخت. همزمان با این دیدار، بیش از ۵۰ هزار نفر از مخالفین چنگ به خیابان های چند شهر بزرگ فیلیپین آمدند و خواستار خروج فوری سربازان آمریکایی از عراق و جورج بوش از خاک فیلیپین شدند. در شهر مانیل بیش از ۱۰ هزار نفر در مقابل پارلمان تجمع نموده و از دولت فیلیپین خواستند که به حمایت خود از سرکرده امپریالیست ها پایان دهد.

* استرالیا مقصد بعدی سفر جورج بوش بود که در روزهای ۲۲ و ۲۳ اکتبر دولت راستی آن میزبان وی بود. در همین روزها نیز بیش از ۱۰ هزار نفر در چند شهر مختلف استرالیا به خیابان ها آمدند و مخالفت خود

اخباری از ایران

و از آن جا که خریداران، شرکت را بدون کارگرمی خواهند، هیئت مدیره تصمیم‌گرفته است، سالی سه ماه به کارگران بپردازد و آنان را بازخرید کند. از آن‌جا کهاین مسئله اختلاف شدید کارگران را در پی داشت، در نهایت قرارشده‌ی هیئتی مشکل از نمایندگان ادارات کل کار، صنایع و استان داری، وضعیت‌این واحد را مورد بررسی قراردهند و تصمیمات لازم را اتخاذ کنند. معهذاز آن جا که کارگران خواهان‌دادمه کارخانه هستند، روز ششم‌آبان دربرابر شرکت دست به تجمع اعتراضی زدند. در این تجمع اعتراضی که صدها تن از کارگران همراه خانواده‌های خود حضور داشتند، کارگران با مسدود ساختن جاده آستانه به رشت، نسبت به سیاست‌های مدیریت اعتراض نموده و خواهان‌ضمان شغلی خود شدند.

* تجمع کارگران کارخانه ابریشم

صبح روز سه شنبه ۲۲ مهر، صدها تن از کارگران کارخانه‌ابریشم کشاورزی کشاورزی، در برابر ساختمان سازمان تامین اجتماعی، دست به تجمع و تحصن زدند. قابل ذکر است که به دلیل عدم فروش پیله از سوی وزارت جهاد کشاورزی، کارگران این کارخانه حدود ۷ ماه است که بیکارند.

* تجمع و تحصن کارگران نساجی در برابر سازمان تامین اجتماعی

دهها تن از کارگران ریسندگی و بافنده‌گی کشاورزی و کارخانه نساجی کشاورزی، روز ۲۲ مهر، در برابر وزارت جهاد کشاورزی، دست به تجمع و تحصن زدند. لازم به ذکر است که کارخانه فوق که در سال ۷۸، با نزدیک به ۵۶۰۰ کارگر فعالیت می‌کرد، در سال‌های اخیر و به دنبال تشید بحران در واحدهای نساجی، ۱۵۰۰ کارگر بازنیسته و ۵۰۰ تن دیگر اخراج و به بیمه بیکاری معزفی شده‌اند. اخیراً سازمان تامین اجتماعی اعلام داشته است، به علت وجود نواقصی در لیست بیمه کارگران خودداری می‌کند. از کارگران بازنیسته، مجدداً باید به سرکار باز گردند. این درحالیست که کارخانه نیز از پذیرفتن این کارگران خودداری می‌کند. کارگران بارهادر این مورد اعتراض کرده و به ارگان‌های مختلفی از قبیل، سازمان تامین اجتماعی، اداره کل کار، استانداری اصفهان، فرمانداری کشاورزی و ... مراجعه و یا مکاتبه کرده‌اند اما هیچ نتیجه‌ای نگرفته‌اند و در نهایت دست به تحصن و تجمع اعتراضی زدند. در جریان این اقدام اعتراضی یکی از کارگران وارد سازمان تامین اجتماعی می‌شود و با ریختن بنزین به روی خوداقدام به خود سوزی می‌کند که با دخالت دیگران نجات می‌یابد. در حال حاضر دو واحد مدیره واحد است، کارگر یک هیئت مدیره واحد است، کارگر دارند که به تازگی ۵۰۰ تن از آنان اخراج و به بیمه بیکاری معزفی شده‌اند و سایر کارگران نیز هر روزه به کارخانه مراجعه

* تجمع اعتراضی کارگران نخたاز رشت

روز جمعه دوم‌آبان، کارگران شرکت تولیدی نخ تاز رشت، دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر اداره کل سازمان تامین اجتماعی گیلان، خواستار آن شدند که تحت پوشش بیمه بیکاری قرار بگیرند. لازم به ذکر است که از دو سال پیش که این شرکت به فردی به نام آهکی‌واگذار شده، نامبرده شرکت را تعطیل و کارگران آن بلاتکلیف شده‌اند و بیش از ۱۱ ماه است که دستمزد ۱۴۵ کارگراین شرکت پرداخت نشده است. کارگران خواهان‌آئند که یا کارخانه مجدد راه اندازی شود و کارگران به سر کارهای خود باز گردند و یا اگر که می‌خواهند این کارخانه را به طور کلی منحل کنند، کارگران را از بلاتکلیفی نجات دهند و لاقل تحت پوشش بیمه بیکاری قرار دهند. به دنبال این تجمع اعتراضی، عجالتاً مقرر شده است کارگران به مدت ۶ ماه، از بیمه بیکاری بهره مند شوند و در این مدت نیز نسبت به انتقال یا ادامه کاری کارخانه تصمیم گیری شود.

* اعتراض کارگران صنایع الکترونیک دماوند

کارگران شرکت صنایع الکترونیک دماوند، شرکت مدرن و شرکت پژوهشی سعادت از ۲ تا ۶ ماه است که حقوق و مزایای خود را نگرفته‌اند. وقتی که کارگران مطالبات خود را مطرح کردند، مدیریت این شرکت که متعلق به یک‌نفر است، نه فقط مطالبات کارگران را برآورده نساخت، بلکه سعی کرد با ایجاد نفاق و تفرقه در بین کارگران و اقدام به تعطیلی کارخانه، از پذیرش خواست کارگران سرباز زند. لازم به ذکر است که از ۴ سال پیش، کارفرمای این شرکت بر زورگویی‌های خود افزوده است، به کارگران نهار داده نمی‌شود و با وجود پذیرش پرداخت مبلغی بهایمن منظور، این مسئله‌نیز عملی نشده است. کارگران چندین سال است که خواستار اجرای طرح طبقه‌بندي مشاغل بوده‌اند. اکنون که بار دیگر این خواست را مطرح کرده‌اند، کارفرمای مربوطه اقدام به تعطیلی شرکت نموده است. با وجود آن که اداره کار، احکامی مبنی بر مکافات کارگران و توقيف اموال وی را صادر کرده است، اما کارگران هم - چنان سرگردانند و دستمزدهای معوقه آنان پرداخت نشده است.

* تجمع اعتراضی کارگران ابریشم گیلان

مدیر عامل صنایع ابریشم گیلان اعلام کرد، این شرکت به دلیل زیان دهی، تعطیل و واگذار خواهد شد. نام برده در این رابطه چنین اعلام کرد که شمارکارگران این واحد تولیدی از ۲۸۶ نفر به ۱۲۰ نفر رسیده است

۴ اصفهنه اعتصاب کارگران در آمریکا

هفته، نمایندگان کارفرمای جدداً اعتصابیون را به پای میز مذاکره دعوت نمودند. به رغم آغاز مجدد مذاکرات، اعتصابیون اعلام نمودند که تا روش شدن قطعی نتیجه مذاکرات و پذیرش خواسته‌های خود را از سر سوی کارفرما، کارهای خود گرفت.

همزمان با آغاز این اعتصاب، مذاکرات کارگران فروشگاه‌های زنجیره ای در بخش جنوبی کالیفرنیا نیز به بست رسید و روز ۱۱ اکتبر بیش از ۷۰ هزار کارگر در ۹۰۰ شعبه شرکت عظیم فروشگاه‌های زنجیره - ای در سراسر این ایالت دست از کارکشیدند. در این جا نیز نمایندگان کارفرما تلاش داشتند تا باز بحران را به دوش کارگران انتقال دهند. بر طبق پیشنهادات کارفرما پرداخت هزینه بیمه‌های درمانی باید به عهده کارگران قرار گرفته و در سال جدید هیچ صحبتی از افزایش دستمزدها در میان نیست و کارگران جدید نیز دیگر شامل قانون بیمه‌های درمانی نخواهند بود. تمام این اقدامات ضد کارگری نیز تحت عنوان پاری رساندن به بازسازی عراق انجام می‌گیرد. بی شرمی سرمایه داران به جایی رسیده است که نمایندگان آنان از بلندگوهای تبلیغاتی خود افکار عمومی را خطاب قرار داده و می‌رسند که در صورت ادامه مخالفت کارگران، پس چه کسی باید هزینه برقراری دمکراسی در عراق را بپردازد؟ حتاً کار به جایی رسید که سرمایه‌داران تمامی ۷۰ هزار کارگر اعتسابی را اخراج کرده و با استخدام کارگران مؤقت تلاش نمودند با این اعتصاب مقابله کنند. اما این تبلیغات عوام‌گردانی و این اقدامات آشکارا ضد کارگری نیز خلی در مبارزه کارگران وارد نساخت و چند روز پس از آغاز این حرکت، آتش مبارزه به ایالت - های دیگر امریکا سراپت نمود. در همین روزها بیش از ۱۰ هزار کارگر فروشگاه‌های زنجیره‌ای در ایالت میسیسیپی دست از کارکشیدند و به هم رزمان خود در ایالت کالیفرنیا پیوستند. علاوه بر این بیش از ۷ هزار نفر در ۳ ایالت دیگر در بیش از ۳۷ شعبه این فروشگاه‌ها به اعتصاب پیوستند. اکنون بیش از ۲ هفته از آغاز این حرکت عظیم و یکپارچه کارگران می‌گذرد. در این مدت، کارگران در مقابل درب‌های ورودی این فروشگاه‌ها تجمع کرده و از مردم می‌خواهند که این فروشگاه‌ها را تحریم کنند به رغم تبلیغات همه جانبی سرمایه‌داران، اعتصابیون مصمم - اند مبارزه را تا به آخر ادامه دهند. این مبارزه باید با پیروزی کارگران خاتمه یابد. این جمله بر روی پیراهن اعتصابیون نقش بسته و بی‌شک نشان از عزم جم کارگران برای پیروزی دارد.

علاوه بر این اعتصاب کارگران و معلمان در مدارس و مراکز آموزش عالی نیز ادامه دارد. در حال حاضر هزاران معلم در ایالت واشنگتن و ویرجینیا در اعتصابند و در روزهای پایانی ماه اکتبر هم بیش از ۲ هزار نفر از کارگران دانشگاه‌ایالتی مینسوتا در اعتراض به پائین بودن بیمه‌های درمانی و دستمزدهای خود به صفواف اعتصابیون دیگر ایالت‌های امریکا پیوستند.

- در اعتراض به افزایش ۱۴۰ درصدی شهریه ۵۰۰ تن از دانشجویان و روادی شبانه دانشگاه فردوسی مشهد، دست به اعتراض و تجمع زدند.

- دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی همدان، در اعتراض به وضعیت نامناسب خوابگاهها، روز چهارشنبه هفتم آبان دست به اعتراض زدند و با تجمع در محوطه دانشگاه، خواهان رسیدگی به این مسئله شدند. به گفته یکی از دانشجویان، در بعضی اتفاق‌ها تا ۱۴ نفر ساکن هستند.

* چندخبرکوتاه *

- در جلسه شورای عالی کار به ریاست وزیر کار و نمایندگان کارفرمایان و به اصلاح نختاب فروزان تبریز و شرکت نازنخ تصویب شد. در این جلسه مهلت تغییرساختار شرکت - های پشم و شیشه ایران و جنوب یزد نیز تمدید شد.

- در حالی که شرکت سیمان جهت استفاده از طرح مشاغل سخت و زیان اور،^۴ در صدقه بیمه اضافه به سازمان تامین اجتماعی پرداخت کرده است و در حالی که سازمان حفاظت و بهداشت کار، صنعت سیمان را جزو مشاغل سخت و زیان‌اور تشخیص داده است، اما سازمان تامین اجتماعی به بهانه - های مختلفی از اجرای این طرح جلوگیری به عمل می‌آورد که این مسئله موجب اعتراض کارگران است.

- مالک کارخانه آجر بهار با جعل سند در دو مرحله، نزدیک به ۲۵ میلیون تومان دستمزدهای پرداخت نشده کارگران را بالا کشید. شکایت کارگران بهادره کار و مراجع قضایی تاکنون به نتیجه نرسیده است.

- در سال گذشته ۴ کارخانه از مجموع هفت کارخانه تولید ماکارونی در بروجرد به کلی تعطیل و کارگران آن بیکار شده اند.

ازصفحه ۱

أخبار کارگری جهان

حق ندارد آنها را به امپریالیست‌های آمریکایی بفروشد.

اوپرای در بولیوی نیز همچون آرژانتین و ونزوئلا نشان از به بن پست رسیدن تام و تمام راه حل های نولیبرالی در عرصه اقتصاد و سیاست دارد. اینجا هم، همچون دیگر کشورهای دیکتاتور زده این قاره، موسسات مالی امپریالیستی با دست باز و فراغ خاطر در اوایل دهه ۹۰ قرن گذشته میلادی، تمام سیاست‌های ضد کارگری و ضد انسانی خود را به کار بسته و سال‌ها چنین تبلیغ‌می‌شد که مزمان زیادی نخواهد گذشت که بولیوی در ردیف کشورهای پیشرفت‌هاین قاره قرار گیرد. اما نتایج ویرانگرایی سیاست‌ها آشکارتر از آن است که حتاً زیرکریں مشاهده گران نظم موجود نیز قادر به کتمان آن باشند. اکنون توده‌های زجر دیده بولیوی به میدان آمده و در مقابل راه حل‌های موسسات مالی امپریالیستی، راه حل خود را برای حل بحران قرار داده اند. آن‌ها اکنون از ملی کردن منابع طبیعی و صنایع بزرگ‌این کشور به نفع تمام مردم دفاع می‌کنند.

مطبوعات، خواهان اصلاح‌آئین نامه اجرایی قانون بازنیستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان آور و پایان بلاتکلیفی خود شدند. این کارگران از حدود دو سال پیش زیر پوشش به اصلاح بیمه بیکاری قرار گرفته‌اند.

* طومار اعتراضی *

کارگران شرکت نساجی ایران برک واقع در گیلان، با امضا یک طومار وارسال آن به مقامات حکومتی، خواستار پرداخت ۴ ماه حقوق و مزایای عقب افتاده خود شدند. ایلنا از قول یکی از کارگران این شرکت نوشت‌های است چنان‌چه در هفته جاری مشکلات کارگران بطریف نشود، هفته اینده، در تهران دست به تحصن اعتراضی خواهند زد.

* تجمع اعتراضی کارکنان بیمارستان در قم

کارکنان بیمارستان تعطیل شده بهشتی قم، باردیگر دست به اعتراض زدند و روز شنبه سوام آبان، ضمن تجمع در برابر استانداری قم، خواستار تعیین تکلیف و پرداخت مطالبات معوجه خود شدند. به دنبال تجمع اعتراضی این کارکنان در دو ماه پیش، به آنان وعده داده شد که پس از پایان دوره کارآموزی، به استخدام شرکت درخواهند آمد، اما بعد از پایان این دوره در سال ۷۸ به این شرکت نفت از استخدام آنها طفره رفت و ازانان خواست ابتدا به خدمت سربازی بروند تا بعد به استخدام درآیند. اما پس از آن نیز، این وعده عملی نشد و شرکت نفت در عمل این کارآموزان را که ۴۰ نفر می‌باشد، سروانده است. اعتراض کنندگان بادردست داشتن پلاکاردهایی که روی آن نوشته شده بود: "جوانان شهرستان طلای سیاه بیکارند" و "تا تحقق وعده های این مقامات به اعتراض ادامه خواهیم داد" خواستار احراق حقوق خود شدند.

* اعتضاب کارورزان بیمارستان

کارورزان جراحی بیمارستان سپنا، در اعتراض به فشار کار، از روز پنجشنبه هشتم آبان، دست به اعتضاب زدند و از حضور در بخش‌ها خودداری نموده و فقط در اورژانس حاضر شدند. معتبرین اظهار داشته‌اند، چنانچه مسؤولین به خواست آنان رسیدگی نکنند، به اعتضاب خود ادامه داده و در اورژانس نیز حاضر نخواهند شد.

* اعتراض اهالی روستای رامش

بیش از هزار نفر از اهالی روستای رامش واقع در استان اصفهان، در اعتراض به کمبود آب آشامیدنی و برای تامین آب کشاورزی، روز یکشنبه ۴ آبان، در برابر وزارت کشور دست به تحصن زدند. در ادامه این اعتراض، مسؤولین وزارت کشور، با نمایندگان اعتراض کنندگان وارد گفتگو شدند.

اعتراضات دانشجویی

- دانشجویان دانشگاه اهواز، در اولین شب رمضان، به بهانه کیفیت پائین‌زاده، دست به اعتراض زدند و با خالی کردن ظروف غذا در جلو مجمع خوابگاهی، بولوار مقابل خوابگاه را مسدود ساختند و به این وسیله نسبت به کمبود های رفاهی و اموزشی، اعلام اعتراض نمودند. این اجتماع اعتراضی ۵ ساعت به طول انجامید.

اخباری از ایران

می‌کنند و بدون فعالیت باز می‌گردند. کارفرم‌اصلی است صدها کارگر دیگر را اخراج کند. حدود ۸ ماه است حقوق کارگران پرداخت نشده و علاوه بر آن، ۵۰٪ عیدی کارگران و نیز بن سال‌های ۸۰ و ۸۱ را نیز به کارگران نداده اند.

* اعتضاب در شرکت صنعتی آما

کارگران شرکت صنعتی آما واقع در غرب تهران، در اعتراض به سیاست‌ها و تصمیمات مدیریت برای تغییر ساعت‌کار، دست به اعتضاب زدند.

* تجمع اعتراضی کارآموزان شرکت نفت

جمع زیادی از کارآموزان شرکت نفت مسجد سلیمان روز دوشنبه ۲۱ مهر، در برابر ساختمان وزارت نفت دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار احراق حقوق خود شدند. در سال ۷۴ به این کارآموزان وعده داده شد که پس از پایان دوره کارآموزی، به استخدام شرکت درخواهند آمد، اما بعد از پایان این دوره در سال ۷۸، شرکت نفت از استخدام آنها طفره رفت و ازانان خواست ابتدا به خدمت سربازی بروند تا بعد به استخدام درآیند. اما پس از آن نیز، این وعده عملی نشد و شرکت نفت در عمل این کارآموزان را که ۴۰ نفر می‌باشد، سروانده است. اعتراض کنندگان بادردست داشتن پلاکاردهایی که روی آن نوشته شده بود: "جوانان شهرستان طلای سیاه بیکارند" و "تا تحقق وعده های این مقامات به اعتضاب ادامه خواهیم داد" خواستار احراق حقوق خود شدند.

* تجمع اعتراضی کارگران اخراجی

جمع زیادی از کارگران اخراجی شرکت تهران قفل واقع در شهرستان ساوجبلاغ، دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر اداره کار این استان، خواهان رسیدگی به مشکلات خود و بازگشت به کارشند. مدیریت شرکت ازاواخر سال گذشته با استخدام کارگران قراردادی، کارگران با سابقه را اخراج نموده است و باوجود آن که اداره کار ظاهرا حکم بازگشت به کارگران را صادر نموده است، اما کارفرما از پذیرش کارگران امتناع می‌ورزد.

* اجتماع اعتراضی کارگران بوشهر

در اعتراض به طرح و تصمیم واگذاری بیمارستان تامین اجتماعی بوشهر به دانشگاه علوم پزشکی، جمع زیادی از کارگران این شهر دست به اعتراض زدند و با تجمع در خانه کارگر بوشهر، خواستار لغو این تصمیم شدند.

* نامه اعتراضی کارگران کاشان

۲۰۰۰ تن از کارگران شرکت رسیدگی بافنده‌ی کاشان، با ارسال نامه‌ای به

ازصفحه ۸

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۳۲)

کار زنان در محیط کار، مبارزه زنان کارگر در خارج از روسیه، خانواده و زنان کارگر بود. (نادردا کنستینتو - مسکو ۱۹۶۶) صفحات ۳۱-۳۴ به نقل از Dale (۱۰۲) چند روز قبل از انتشار اولین شماره، کلیه اعضاء هیئت تحریریه در روسیه، به استثنای " آنا " دستگیر شدند و اکثریت مقالات آن شماره توسط پلیس توقیف شد. " آنا " سرانجام موفق به یافتن چاپخانه‌ای شد و طبق برترانه ریزی ۱۲۰۰ نسخه از اولین شماره نشریه در روز جهانی زن چاپ شد. (همانجا-صفحات ۱۰۴ - ۱۰۵)

" در سرمقاله که توسط کروپسکایانوشته شده بود، به تمایزات آشکاربین بلشویسم و بورژوا فینیسم پرداخته شده بود. او در مطلبی تحت عنوان " به اصطلاح مسئله زنان " نوشت: " زنان بورژوا مدافعان حقوق زنان ویژه خودشان اند. آنها همواره به مخالفت با مردان می‌پردازند و حقوقشان را از مردان طلب می‌کنند. برای آنها، جامعه معاصر به دو مقوله زن و مرد تقسیم شده است . مردان صاحب همه چیزند، تمامی حقوق را دارا هستند. مسئله‌آنها همانا داشتن حقوقی برابر است. برای زنان کارگر، مسئله زن، کاملاً متفاوت است. از نظر زنانی که آگاهی سیاسی دارند، جامعه معاصر به طبقات تقسیم شده است . آن چیزی که زنان کارگر را با مردان کارگر متعدد می‌سازد، بسیار تبروندتر از آن چیزیست که آنها را از یکدیگر جدا می‌سازد. محرومیت مشترک-شان از حقوق، نیازهای مشترک شان، شرایط مشترک شان که عبارت است از استثمار کارشن، مبارزه مشترک شان و اهداف مشترک شان، آنها را متعدد می‌سازد. " همه برای یکی، یکی برای همه. این " همه " به یکسان، در برگیرنده تمام اعضا طبقه کارگر، زنان و مردان است. مسئله زن، برای زنان و مردان کارگر این است که چگونه توده‌های عقب‌مانده زنان کارگر را متشکل سازند، آنها را به منافع خود آگاه نمایند و آن‌ها را هرچه سریع تر در مبارزه مشترک‌شان بار و رفیق یک دیگر سازند. هم-بستگی میان زنان و مردان کارگر، آرمان مشترک، هدف مشترک، مسیر مشترک، این است راه حل مسئله زنان در میان کارگران . . . نشريه تلاش خواهد کرد که به آگاهی و سازمانیابی زنان کارگر باری رساند. " (در باره تاریخچه نشریه " زن کارگر " - مسکو ۱۹۵۵ - صفحات ۳۷-۹)

Rabotnitsa به موضوعات متنوعی در مورد زنان پرداخت. از جمله این موضوعات، بیمه بارداری، کار زنان، مراکز نگهداری کودک، اطلاعات بهداشتی، مشکلات زنان کارگر و خانواده، داستانهای کودکان، روز زن و حق رای برای زنان، بودند.

در فاصله ۲۳ فوریه تا ۲۶ زوئن ۱۹۱۴ که انتشار نشریه به دلیل موافع ایجاد شده در اثر شروع جنگ، متوقف شد، ۷ شماره از نشریه " زن کارگر " منتشر شد. از این ۷ شماره، ۲ شماره آن را پلیس به یغما برداشتند.

کمک مالی رسیده

آلمان - هامبورگ

۶۶۰ یورو

سال ۲۰۰۳ - مازیار

خلاصه ای از اطلاعیه‌های بیانیه‌های سازمان

" تجمع اعتراضی کارگران در مقابل ساختمان وزارت نفت " عنوان اطلاعیه‌ای است که در تاریخ ۳۰ مهر ماه انتشار یافت. در این اطلاعیه، خبر از تجمع گروهی از کارگران شرکت خدمات و پشتیبانی وزارت نفت، در مقابل ساختمان مرکزی این وزارت خانه داده شده است. در این اطلاعیه آمده است که کارگران شرکت خدمات و پشتیبانی، می‌گویند که وزارت نفت به بهانه سودآوربودن فعالیت این شرکت، آنرا منحل اعلام نموده و به کارگران یک ماه فرصت داده شده است تا استفاده دهنند. در ضمن کارگران تهدید شده‌اند که چنانچه استفاده ندهند و خود را بازخود نکنند، حکم اخراج آنها صادر خواهد شد.

کارگران، در تجمع اعتراضی خود اعلام نمودند که این تصمیم وزارت نفت را که عملابه معنای اخراج و محرومیت از تأمین حداقل معیشت است، نمی‌پذیرند و خواهان بازگشت به کار و ادامه فعالیت در شرکت نفت هستند.

در تاریخ ۱۳۸۲/۸/۸، اطلاعیه سازمان در حمایت از اعتضاب کارگران پتروشیمی ارک انتشار یافت. اقدامات اعتراضی کارگران پتروشیمی ارک از هنگامی آغاز شد که دریافتند، در پی فروش سهام شرکت‌های پتروشیمی ارک، اصفهان و خارک به بخش خصوصی رئیس سازمان پتروشیمی طی نامه‌ای به وزیر نفت خواهان انتقال کارکنان پتروشیمی‌ها به بخش خصوصی شده است.

این خبر خشم و اعتراض کارگران را برانگیخت. آنها دست از کار کشیدند و در یک تجمع اعتراضی مخالفت خود را با واکنش پتروشیمی به بخش خصوصی و هرگونه تغییر در وضعیت اشتغال کارگران پتروشیمی اعلام نمودند. سازمان در اطلاعیه خود ضمن حمایت از مبارزه کارگران پتروشیمی ارک خاطر نشان ساخته است که نحسین نتیجه اقدام دولت علیه کارگران، محروم شدن آنها از بسیاری حقوق و مزایای کنونی و اخارج‌های دست‌جمعی خواهد بود.

در تاریخ ۱۰ آبان ماه کارگران پتروشیمی اصفهان و خارک نیز دست از کار کشیدند و در تجمعات اعتراضی خود، مخالفت شان را با خصوصی سازی اعلام نمودند. سازمان را صدور اطلاعیه‌ای تحت عنوان "اعتضاب کارگران پتروشیمی در اصفهان و خارک" حمایت خود را از مبارزات کارگران پتروشیمی اصفهان و خارک اعلام نمود.

در این اطلاعیه آمده است که در پی اعتضابات و اعتراضات چند روز اخیر کارگران پتروشیمی ارک به واکنش وزارت نفت به بخش خصوصی، از صبح امروز، کارگران پتروشیمی در اصفهان و خارک به اعتضاب متول شدند و با بیانی تجمعات اعتراضی، مخالفت خود را با خصوصی سازی اعلام نمودند و خواهان لغو هرگونه تصمیم در مورد انتقال کارگران پتروشیمی از وزارت نفت شدند.

در این اطلاعیه همچنین گفته شده است که اعتراض و مبارزه مشترک کارگران پتروشیمی‌های ارک، اصفهان و خارک، نشان دهنده رشد اتحاد و همبستگی در صفو کارگران ایران است. این اقدام مشترک نشان می‌دهد که کارگران پی برده‌اند که تنها با اتحاد و مبارزه مشترک می‌توانند سرمایه داران و دولت پاسدار منافع آنها را به عقب نشینی و ادارنده و مطالبات خود را متحقق سازند.

شعار مردم آمریکا . . .

ازصفحه ۳

- ست. مناطق شیعه نشین حنوب عراق، میان سه گروه از اسلامگرایان شیعه تقسیم می‌شود. در منطقه کردستان عراق که پیش از این امپریالیسم آمریکا به سران بورژوازی کرد و عده خودختاری را داده بود، یک بخش که شامل سلیمانیه است، نصیب جلال طالباني می‌شود. بخش دیگر آن به بارزانی سپرده می‌شود و منطقه نفت خیز کرکوک به گروههای دیگر رفдар آمریکا و اکذار می‌شود. با قیمانده مناطق نیز سهم گروههای سنی مذهب طرفدار آمریکا خواهد شد. هدف اصلی امپریالیسم آمریکا از اجرای این طرح قرار دادن مردم عراق رودروروی یکدیگر و تضعیف جنبش مقاومت مردم است. این طرح عملاً به معنای ایجاد جنگ داخلی در عراق و ایجاد شرایطی وحشتناک تر از لبنان چند سال پیش خواهد بود. این بر عهده توده‌های کارگر و زحمتکش مردم عراق است که این نقشه آمریکا را نیز خنثاً سازند و متحدان اشغالگران را از عراق خارج کنند.

توده‌های مردم عراق در مبارزه علیه اشغال - گران تنها نیستند. کارگران و زحمتکشان سراسر جهان خواهان پایان دادن به اشغال نظامی عراق هستند. اکثریت مردم آمریکا نیز خواهان یافتن اشغال نظامی عراق، بازگشت سربازان به آمریکا و محاکمه بوش به اتهام جنایت علیه بشریت هستند.

خبراری که در روزهای اخیر به مطبوعات درزکرده است، حاکی است که امپریالیسم آمریکا برای نجات خود از مخمصه‌ای که در عراق با آن روپرتو شده است، تقسیم عراق میان قدرت‌های منطقه‌ای در این کشور و قراردادن مردم عراق را رودر روی یکدیگر در دستور کارزارداده است. قراراست که عراق ظاهرا به چند استان جدید تقسیم شود که گویا خود مردم عراق اداره امور را بر عهده خواهد داشت. اما در واقعیت امر آنچه که آمریکایی‌ها در پی اجرای آن هستند، تقسیم عراق میان قدرت‌های محلی طرفدار آمریکا

گرامی باد هشتاد و ششمین سالگرد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر

ازصفحه ۱

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۳۲)

نشریه زن کارگر (Robotnitsa)

دراوایل زانویه ۱۹۱۳، روزنامه بلشویکی پراودا، با اختصاص بخش ویژه‌ای تحت عنوان "کار و زندگی زنان کارگر" اطلاعات مربوط به اجلاس و تظاهرات‌هایی که به منظور برگزاری روز زن برپا شده بود و قطعنامه‌های مصوب را درج کرد. (همانجا - صفحات ۹۴-۵) پراودا همچنین صفحه‌ای به مکاتبات اخلاقی داده بود که روزنامه‌ای روز ۱۹۱۳، حجم نامه‌های رسیده از سوی زنان کارگر به قدری بود که پاسخ گویی به آنان مشکل بود. از همین رو به پیشنهاد لنین، دیرخانه خارجی کمیته مرکزی حزب بلشویک تصمیم به انتشار ثورنال جدآگاهی برای زنان کارگر نمود. این مجله، زن کارگر (Robotnitsa) نام داشت.

لنین در خارج از روسیه طی نامه‌ای خطاب به خواهبریزکش Anna Ulianova Elizarova

به وی پیشنهاد کرد که سازماندهی انتشار

این نشریه را به عهده گیرد و هیئت تحریریه آن را انتخاب نماید. لیست انتخابی

متشكل از دوگروه نویسنده‌کان بود که یک گروه

در داخل روسیه و دیگری در خارج روسیه

بود که به تصویب کمیته مرکزی حزب بلشویک رسید. گروه اول متشکل از پ. ف. کودلی، ک. ن. سامولووا، ل. مشیسکا و خود "آننا"

بود. اعضای گروه دوم که در کشورهای مختلف

در تبعید بودند، عبارت بودند از: اینسا

آرماند، نادیا کروپسکایا، لیلینا زونه ویه و

و لودمیلا استلال. هیئت تحریریه ساکن

روسیه مسئول انتشار و سازمان دهی نشریه

بود. برای تامین بودجه اولین شماره آن،

اعضای هیئت تحریریه واقع در روسیه، به

کار خیاطی پرداختند. شماری از زنان نیز

به فراخوان مالی پراودا جهت کمک به

Robotnitsa پاسخ مشت دادند. متنی توسط

یک گروه از زنان کارگر امضاء شده بود که

بدین شرح بود:

"... درود های گرم ما به نشریه مان

Robotnitsa. مامطمئنیم که این نشریه سخن

گوی واقعی نیازها و منافع ما خواهد بود.

ما به شما قول می دهیم حمایت مادی و

معنوی خود را از شما دریغ نکنیم. ما ۲

رuble و ۷۴ کپک برای تامین مالی نشریه

کمک می کنیم."

کروپسکایا، طرحی از محظوی نشریه را ارائه

داد که شامل اوضاع جاری سیاسی، مبارزات

عمومی اقتصادی و سیاسی جنبش کارگری،

برجسته کردن نفس زنان، حمایت از وضعیت

صفحه ۷

E-Mail:

info@fedaian-minority.org

هم آیی راجنین جمع‌بندی کرد: "جنیش زنان کارگر" رودخانه‌ای است که به سیل آب بزرگ جنبش پرولتری می‌پیوندد و به آن قدرت می‌بخشد. (زنان و انقلاب - مسکو - ۱۹۵۹ - ص ۹۷)

این کلمات و روحیه حاکم بر مراسم روز جهانی زن، دکتر بوکروفسکایی بورژوا - فمینیست را برآشته کرد. وی نوشت: "همان طور که انتظار می‌رفت، روز زنان کارگر، به هیچ‌وجه علیه موقعیت فرودست همسران علیه شوهرانشان نبود. آنها مقدم بر هر چیز از برده سازی زنان پرولتر توسط سرمایه سخن گفتند و تنها اشاره‌ای به ستم خانگی داشتند... خانم "کودلی" اشتباہ می‌کرد که گفت، منافع اقتصادی برای زنان کارگر مهمتر است. بالعکس، این آزادیهای فردی‌اند که ارجح‌اند". (Rothchild گولدبرگ - صفحات ۳۴۱-۲)

نتیجه‌گیری "بوکروفسکایا" این بود که تمام مردان از امتحازات مردانه برخوردارند و تمامی زنان باید با یکدیگر متحد شوند و با آن مبارزه کنند.

در سال ۱۹۱۴، حکومت روسیه، تقاضای برگزاری ۱۰ مراسم جشن روز جهانی زن در ۸ مارس در مناطق وسیع کارگری در سن پترزبورگ رارد کرد و تنها اجراه برگزاری یک مراسم را صادر کرد آنهم تحت کنترل شدیگر شدند و پلیس، تقاضای جایگزین دستگیر شدند و دیگر رانیز رد نمود. مردم کردن سخنرانان دیگر رانیز رد نمود. مردم خشمگین به خیابان‌ها ریختند و به خواندن سرودهای انقلابی پرداختند که به دنبال آن، پلیس آنها را متفرق نمود و دست به یک دستگیری وسیع زد.

هم در سال ۱۹۱۳ و هم در سال ۱۹۱۴، اختلافات عیقیقی بین منشویکها و بلشویک‌ها وجود داشت. منشویک‌ها تنها خواهان شرکت زنان در مراسم ۸ مارس بودند در حالی که بلشویک‌ها اصرار داشتند روز جهانی زن، نه تنها با شرکت زنان کارگر بلکه توسعه کل طبقه کارگر جشن گرفته شود. (نقش زنان در پتروگراد-انقلاب و ضد انقلاب - تر دکترا - دانشگاه نیوبرونویک ۱۹۷۳-۱۹۰۴-صفحه ۱۰)

طی سال‌های جنگ جهانی اول، برگزاری روز جهانی زن مشکل تر شد. اما علیرغم منوعیت مراسم توسط دولت، این روز در سال ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶ در جلسات و گردهم آیی‌های کوچک برگزار شد.

|نشانی سازمان بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

Organization Of Fedaian (Minority)

No. 416 nov 2003

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)،
نامه‌های خود را در دو نسخه جدا گانه
برای دوستان و آشنایان خود در خارج از
کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه‌هایتان
را به یکی از آدرس‌های زیر پست کنند.

K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourse
75015 Paris
France

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک‌های مالی خود را به شماره حساب بانکی
زیر واپس و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به
یکی از آدرس‌های سازمان ارسال نمایید

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره‌های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۲۲